

Απομαγνητοφώνηση

Συντονιστής: Θα πάμε με εναλλαγή Θεσσαλονικιώτικων και πανελλαδικών μέσων, χωρίς ιδεολογικοπολιτικά ή άλλου είδους κριτήρια. Σταύρο, έχεις το λόγο.

Θεοδωράκης: Λοιπόν, Ποτάμι για να αλλάξει η ζωή μας. Υπάρχει όμως ένα ερώτημα, τι μπορούμε να αλλάξουμε όντως από τη ζωή μας. Θέλω να αρχίσω από τα εύκολα. Έχουμε κάνει μία πρόταση για μία άλλη ΔΕΘ, χωρίς μονολόγους, χωρίς έωλες υποσχέσεις, χωρίς συγκρούσεις στους δρόμους. Και έχουμε προτείνει, όπως ξέρετε, να έρχονται οι πολιτικοί αρχηγοί την ίδια μέρα στη Θεσσαλονίκη, να μιλούν, να συγκρούονται για την ανάπτυξη, για την παραγωγή πλούτου, για την οικονομία, όπως συμβαίνει στα μεγάλα οικονομικά forum του εξωτερικού. Συμφωνεί με την πρότασή μας ο Δήμος, συμφωνούν οι πολίτες, συμφωνούν τα πανεπιστήμια, αλλά στην Ελλάδα το παρελθόν είναι πολλές φορές λαβή που γονατίζει την κοινωνία, που την κρατάει χαμηλά.

Τι μπορούμε να αλλάξουμε λοιπόν; Πάμε και στα μεγάλα ζητήματα. Χρειάζεται μία πατριωτική πολιτική, όχι μία δική μου πολιτική και μία δική σου πολιτική, μία πολιτική που θα έχει βγει μέσα από συνεννόηση, στοιχειώδη έστω, μία πολιτική που θα έχει χαραχθεί από κοινού από τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας. Το brand name Μακεδονία, στον πολιτισμό, στα προϊόντα, στον τουρισμό, είναι δημιούργημα της ελληνικής Μακεδονίας. Μπορούμε λοιπόν να βγούμε μπροστά χωρίς φοβίες. Η Ελλάδα, η Ελλάδα που αγαπάμε είναι αετός και δεν είναι στρουθοκάμηλος.

Τι μπορούμε να αλλάξουμε; Μία άλλη παιδεία, ειδικά αυτές τις μέρες, αυτό τον μήνα του αποχαιρετισμού, που εξάγουμε συνεχώς φοιτητές χωρίς αντιστοίχως να εισάγουμε φοιτητές. Ξέρετε, κλασσικές ελληνικές σπουδές μπορεί να κάνει κάποιος ξένος, σχεδόν σε όλα τα μέρη του κόσμου, ακόμα και στην Άγκυρα, και δεν μπορεί να κάνει στην Ελλάδα. Τρεις στους τέσσερις κάτω των 35 ετών, συζητούν σοβαρά το ενδεχόμενο να φύγουν από τη χώρα. Η Ελλάδα καταντάει μία χώρα συνταξιούχων, χωρίς να έχουμε καν τη δυνατότητα να θρέψουμε αυτούς τους συνταξιούχους. Ένα ζευγάρι, μία γέννηση, το μεγάλο πρόβλημα του ασφαλιστικού. Για να είμαι πιο ακριβής, σε κάθε ζευγάρι αντιστοιχεί 1,3 παιδιά, γεννήσεις. Οι νέοι δεν μπορούν να κάνουν όνειρα, ακόμη και σήμερα υπάρχουν παιδιά που δεν μπορούν να βρουν μία θέση σε ένα παιδικό σταθμό, ο Πρωθυπουργός όμως έχει γραφείο και στη Θεσσαλονίκη, τοίχους, έπιπλα, υπαλλήλους, φρουρά.

Τι μπορούμε να αλλάξουμε; Μία άλλη πολιτική, ασφάλειας και εμπιστοσύνης των πολιτών στο κράτος. Γραφειοκρατία, συντεχνίες και κόμματα είναι σε μία αγαστή συνεργασία. Ρουτίνα, διαφθορά, ανικανότητα. Από εδώ περνάει και ο δρόμος της μείωσης της φορολογίας, να κόψουμε δηλαδή, λέει το Ποτάμι και μόνο το Ποτάμι, τα άχρηστα τμήματα του δημοσίου, να ελέγξουμε τις σπατάλες στην προμήθεια. Στην Βουλή, πριν κλείσουμε για καλοκαίρι, αποκαλύψαμε μία σειρά από έργα που προϋπολογίζονται 1 δισεκατομμύριο και καταλήγουν τελικά να στοιχίζουν στον ελληνικό λαό 3 δισεκατομμύρια. Να προστατέψουμε τον έντιμο και ικανό δημόσιο υπάλληλο κόντρα στους υπαλλήλους που στέλνουν τα κόμματα και προστατεύουν οι συντεχνίες. Είδατε πιστεύω όλοι το πόρισμα του καθηγητή Συνολάκη για το Μάτι. Λέει δύο πράγματα που από την πρώτη στιγμή είπαμε στους Έλληνες πολίτες. Έπρεπε να δοθεί η μάχη στη Μαραθώνος, δεν δόθηκε. Γιατί; Έπρεπε να δοθεί εντολή εκκένωσης της περιοχής, δεν δόθηκε. Γιατί; Και τώρα τα ερωτήματα δεν είναι πολιτικά, θα πρέπει να τα απαντήσει η δικαιοσύνη και αυτοί που επέδειξαν ατολμία, αυτοί που φέρθηκαν ανεύθυνα, πρέπει να τιμωρηθούν, και οι πολιτικές ευθύνες προφανώς στις εκλογές.

Τι μπορούμε να αλλάξουμε; Με ποια δικαιοσύνη; Η δίκη για τη δολοφονία Φύσσα είναι ξανά στα πρωτοσέλιδα, το μαχαίρωμα συνεχίζεται. Για πόσα χρόνια ακόμα θα περιμένει η Μάγδα, ο Παναγιώτης, η Ειρήνη και οι φίλοι του Φύσσα, οι φίλοι του Παύλου, θα περιμένουν δικαίωση και απόφαση; Τα διδάγματα της αποφυλάκισης Φλώρου, νομίζω ότι είναι πολλά. Το Ποτάμι επεσήμανε, λίγες ώρες αφού έγινε γνωστή η αποφυλάκιση, ότι κάτι αλήθεια συμβαίνει εδώ. Οι αντιδράσεις των άλλων κομμάτων, και έχει σημειωθεί από το μεγαλύτερο μέρος του Τύπου, καθυστέρησαν 24 ώρες. Και η αντίδραση της Κυβέρνησης καθυστέρησε 24 ώρες μετά την ανακοίνωση του Ποταμιού. Γιατί αντέδρασε πρώτο το Ποτάμι; Γιατί το Ποτάμι παραμένει ένα κίνημα με πολύ καλά πολιτικά reflex; Δεν έχουμε βαρίδια, δεν έχουμε δευτερες σκέψεις και δεν έχουμε παρωπίδες και ιδεοληψίες. Για αυτό επιμένουμε και για αυτό θεωρούμε χρέος μας την αυτόνομη κάθοδο στις εκλογές. Να σπάσουμε το εκκρεμές που μας βασανίζει, συντηρητικοί-λαϊκιστές, λαϊκιστές-συντηρητικοί. Υπάρχει μία συνωμοσία σε αυτήν τη χώρα, μία συνωμοσία ενάντια στη λογική και τους λογικούς, μία συμμαχία οπισθοδρομικών, μία συμμαχία βολεμένων, αριστερών και δεξιών. Είναι το τέλμα του πολιτικού και οικονομικού ανορθολογισμού. Η μάχη θα κερδηθεί εάν οι πολίτες πάψουν να είναι παρατηρητές. Η μάχη θα κερδηθεί μόνο εάν όλοι μας, ή, τέλος πάντων, ένα μεγάλο προοδευτικό τμήμα της κοινωνίας σκεφθεί διαφορετικά, σκεφθεί έξω από το κουτί.

Διάβαζα χθες –και τελειώνω με αυτό– στο αεροπλάνο ένα μικρό βιβλίο της καθηγήτριας Αρβελέρ, το συνηθίζω, ανάλογα με την πτήση παίρνω ένα βιβλίο που να διαρκεί όσο η πτήση. Γράφει, λοιπόν, η Ελένη Αρβελέρ, ως συμβουλή στους Νεοέλληνες και το «ν» το έχει με κεφαλαίο, γράφει, «Τι ανάγκη να φυτεύεις τριαντάφυλλα σε γλάστρες, όταν έχεις αγριολούλουδα και στο βουνό θυμάρι». Ας πάσουμε, λοιπόν, να κοιτάμε μόνο στις γλάστρες μας. Υπάρχουν λύσεις και στις πλαγιές της πολιτικής. Στη διάθεσή σας για τα ερωτήματα.

Συντονιστής: Να ξεκινήσουμε, λοιπόν, με τις ερωτήσεις. Να ξεκινήσουμε από τη Θεσσαλονίκη και το Γιώργο Ροδάκογλου από τη Δημοτική Τηλεόραση Θεσσαλονίκης. Στη συνέχεια να ετοιμάζεται ο κύριος Γιώργος Γρηγοριάδης από τον ANT1. Κύριε Ροδάκογλου.

Ροδάκογλου: Ευχαριστώ πολύ. Κύριε Θεοδωράκη, καλώς ήλθατε στην πόλη μας. Ξεκινώ με ένα θέμα το οποίο θεωρώ ότι καίει πάρα πολύ κόσμο. Η διάσταση των απόψεων επί της συμφωνίας των Πρεσπών υπήρξε και ο καταλύτης για τη διάλυση του ΚΙΝΑΛ. Έχουμε από την πλευρά των ΑΝΕΛ μία υποστήριξη που λέει ότι δεν διστάζει να ρίξει την Κυβέρνηση, εφόσον η συμφωνία έρθει προς επικύρωση στη Βουλή. Εσείς δηλώσατε ότι δεν θα αποτελέσετε ένα δεκανίκι της Κυβέρνησης. Εξακολουθείτε να πιστεύετε ότι η συμφωνία αυτή πρέπει να εφαρμοσθεί; Και τι θα κάνετε τελικά; Από τη στιγμή που θεωρείτε ότι η Κυβέρνηση αυτή είναι επιζήμια με τη χώρα, θα προχωρούσατε σε μία συμπόρευση με την κυρία Γεννηματά στο μέλλον; Ποια είναι η θέση σας.

Θεοδωράκης: Θα μου επιτρέψετε να πάρω το νήμα από ένα διαφορετικό σημείο. Το λέω από την ημέρα που ήρθε στην καινούρια επικαιρότητα, γιατί είναι πολύ παλιό το θέμα, είναι χρόνια και χρόνια, αλλά τώρα που ήρθε ξανά το θέμα στην επικαιρότητα το λέω από την πρώτη στιγμή. Οι Τούρκοι εκσυγχρονίζουν τα δύο αεροδρόμια των γειτόνων μας, στα Σκόπια και στην Αχρίδα, και έχουν αίτημα, πολύ συγκεκριμένο, απέναντι στην Κυβέρνηση των Σκοπίων, να φτιάξουν μία στρατιωτική αεροπορική βάση. Έθεσα, λοιπόν, ένα ερώτημα σε όλους και δεν έχω πάρει καμία απάντηση από κανέναν, θα το επιτρέψουμε; Θα επιτρέψουμε την επέκταση του ισλαμικού τόξου στα Σκόπια, στην Αλβανία; Ένα τόξο που θα τεντωθεί και κάποια στιγμή θα σπάσει; Δεν θα σας πω για τις λεπτομέρειες που βγαίνουν συνέχεια στην επικαιρότητα, λεφτά για τα τζαμιά –του Erdogan λεφτά– λεφτά και βοήθεια σε απομακρυσμένες περιοχές. Πιστεύω, λοιπόν, ότι η Ελλάδα πρέπει να ηγηθεί της προσπάθειας των μικρών βαλκανικών χωρών να συναντήσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή είναι η θέση μου και αυτή είναι η πατριωτική θέση σήμερα, όταν μάλιστα το πρόβλημα της χώρας είναι στο Αιγαίο και την Κύπρο. Θα το έχετε

σημειώσει ότι, το καλοκαίρι βρέθηκα, όχι για διακοπές, στο Αγαθονήσι με τις βάρκες –δεν είναι βάρκες, είναι τεράστιες μηχανότρατες– των Τούρκων να είναι στις παραλίες στο Αγαθονήσι. Υπάρχει, λοιπόν, ένα πρόβλημα εκεί και πρέπει η Ελλάδα, δείχνοντας αποφασιστικότητα και με συμμάχους την Ευρώπη και το ΝΑΤΟ, να ασχοληθεί με αυτό το πρόβλημα.

Είχατε όμως μία αιχμή –και καλά κάνετε– στο ερώτημα, σώζουμε-δεν σώζουμε την Κυβέρνηση κ.λπ. Προσέξτε, δεν ταυτίζουμε την πατριωτική πολιτική με τους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, κάνουμε, όσα χρόνια είμαστε στην πολιτική, αυτό που είναι πατριωτικά σωστό. Βέβαια, εάν ο κύριος Καμμένος και οι ΑΝΕΛ δεν στηρίξουν αυτήν την απόφαση της Κυβέρνησης για το Μακεδονικό, είναι σαφές ότι δεν υπάρχει Κυβέρνηση, είναι σαφές ότι δεν υπάρχει κυβερνητική πλειοψηφία, και πρέπει να οδηγηθούμε σε εκλογές.

Συντονιστής: Ο κύριος Γιώργος Γρηγοριάδης, από τον ΑΝΤ1 και να ετοιμάζεται ο κύριος Μιτάκης, από την εφημερίδα Μακεδονία.

Γρηγοριάδης: Καλώς ήλθατε. Δεν απαντήσατε, νομίζω, στο συνάδελφο.

Θεοδωράκης: Σε ποιο σκέλος;

Γρηγοριάδης: Εάν θα κατέβει το Ποτάμι ανεξάρτητο και εάν έχουμε νίκη της Νέας Δημοκρατίας και του κυρίου Μητσοτάκη, θα συνεργαστείτε εσείς, κύριε Θεοδωράκη, μαζί του; Σας ευχαριστώ πολύ.

Θεοδωράκης: Αυτό είναι έναν άλλο ερώτημα. Με ρώτησε για το Μακεδονικό.

Γρηγοριάδης: Δύο ερωτήματα λοιπόν.

Θεοδωράκης: Ναι, παρακαλώ. Το πρώτο ερώτημα νομίζω ότι τίθεται από κεκτημένη ταχύτητα. Το Ποτάμι θα κατέβει αυτόνομο στις εκλογές. Είναι το χρέος μας απέναντι στην πατρίδα, είναι το χρέος μας απέναντι στους εκατοντάδες χιλιάδες φίλους που μας υποστηρίζουν. Που να σας πω και κάτι; Μετά την έξοδό μας από το ΚΙΝΑΛ έχουμε την αίσθηση ότι πληθαίνουν. Δεν μιλώ μόνο για τα στελέχη του Ποταμιού που επιστρέφουν, αυτά που είχαν διαφωνήσει με την είσοδό μας στο ΚΙΝΑΛ, εννοώ και πάρα πολλούς άλλους πολίτες που ξανασκέφτονται το Ποτάμι ως την τίμια, τολμηρή λύση της χώρας.

Με ρωτάτε κάτι άλλο όμως. Ωραία, το Ποτάμι αυτόνομο στις εκλογές. Με ρωτάτε προφανώς για την επόμενη μέρα μετά. Η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί, τα προβλήματα που έχουμε σήμερα σε μία πολύ δύσκολη εποχή για την πατρίδα, γιατί τελείωσαν και τα λεφτά από την Ευρώπη, είναι πολύ μεγάλα. Θα υπάρξουν πολλά τραύματα, τα οποία θα πρέπει να επουλωθούν την επόμενη ημέρα. Άρα, δεν

υπάρχει χρόνος για χάσιμο, δεν υπάρχει χρόνος για ανευθυνότητα. Εμείς λέμε ότι στο νικητή των εκλογών θα παρουσιάσουμε με κάποιες συγκεκριμένες θέσεις. Θα μας δοθεί η δυνατότητα να πω ποιες είναι αυτές οι συγκεκριμένες θέσεις. Εάν υπάρχει διάθεση από το νικητή των εκλογών να στηρίξει αυτές τις θέσεις του κινήματος που δεν είναι κομματικές θέσεις, είναι πατριωτικές θέσεις, εμείς θα είμαστε εκεί. Θα είμαστε εκεί είτε για ψήφο εμπιστοσύνης, θα είμαστε εκεί είτε για ανοχή είτε και για συμμετοχή ανάλογα με την ανταπόκριση που θα έχει ο νικητής των εκλογών στις θέσεις που θα παρουσιάσουμε. Όπως σας είπα, θέσεις πατριωτικές, όχι θέσεις κομματικές και θέσεις που εκτιμάμε ότι εμείς διαθέτουμε και σχέδιο και ανθρώπους. Γιατί το πρόβλημα στη χώρα, ξέρετε, είναι πολλές φορές οι άνθρωποι και πολλές φορές από ό,τι αποδεικνύουν και οι έρευνες στο εξωτερικό, προφανώς έχουμε ανάγκη τα σχέδια. Σχέδια υπάρχουν όμως. Αυτό που είναι αναγκαίο στην πολιτική είναι να βρεθούν και οι άνθρωποι που θα κινήσουν αυτά τα σχέδια και αυτοί οι άνθρωποι θα έλεγα ότι δεν μπορούν να είναι όλοι οι Υπουργοί του παρελθόντος.

Συντονίστρια: Να θυμίσω ότι είμαστε σε ζωντανή σύνδεση από την ΕΡΤ2, ότι θα έχουμε διάρκεια μία ώρα και θέλουμε να απαντηθούν όλα, το Ποτάμι δεν φοβάται ποτέ να δίνει όλες τις απαντήσεις. Λοιπόν, ο κύριος Μιτάκης Αλέξανδρος από την εφημερίδα Μακεδονία και θα ακολουθήσει ο κύριος Φάνης Γρηγοριάδης από το ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Μιτάκης: Καλησπέρα Πρόεδρε, καλώς ήρθατε. Θέλω λίγο να επιμείνω στο θέμα της μετεκλογικής συνεργασίας. Το εγχείρημα με το ΚΙΝΑΛ απέτυχε, παρότι σαν κόμμα έχετε προοδευτικές θέσεις και σε κάποιο βαθμό συμφωνούν με αυτές του ΠΑΣΟΚ και γενικότερα της σοσιαδημοκρατίας στην Ελλάδα. Όμως στην οικονομία οι θέσεις σας είναι πιο φιλελεύθερες και σε κάποιο βαθμό μπορούμε να πούμε ότι ταιριάζουν με αυτές της Νέας Δημοκρατίας. Μήπως τελικά είστε πιο κοντά στη Δεξιά παρότι στο Κέντρο;

Θεοδωράκης: Κοιτάξτε, να σας πω. Βλέπω την πολιτική και με ένα διαφορετικό μάτι, δεν βλέπω μόνο το δεξιά και το αριστερά. Βλέπω –και νομίζω ότι οι πολίτες βλέπουν το ίδιο με εμένα τουλάχιστον σε αυτό– το μπροστά και πίσω. Εμένα με ενδιαφέρει να πάμε μπροστά. Πολλές φορές λοιπόν σε αυτά που λέω έχω συμμάχους Κεντροαριστερούς –και στο Ποτάμι έχω Κεντροαριστερούς– και όπως σε κάποια άλλα πράγματα έχω συμμάχους Κεντροδεξιούς –και στο Ποτάμι έχουμε Κεντροδεξιούς. Γιατί το Ποτάμι, ξέρετε, δεν είναι ένα κόμμα ιδεολογικής καθαρότητας, είναι μία πολιτική συμφωνία, ότι πρέπει να λύσουμε αυτά τα πράγματα και ταυτιζόμαστε εμείς, Αριστεροί, Δεξιοί, το λέω με την απλούστευση που

χρησιμοποιεί ο κόσμος τους όρους, για να υλοποιήσουμε αυτά τα πράγματα. Άρα, δεν θέλω να τοποθετηθώ με όρους Αριστεράς ή Δεξιάς.

Οι οικονομικές μας προτάσεις, θέσαμε πρώτοι στη Βουλή το θέμα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για αυτούς που είναι φτωχοί-φτωχοί. Αυτό τι είναι; Είναι Δεξιά; Νομίζω ότι είναι μία Αριστερή με την παλαιά έννοια τοποθέτηση. Γιατί το χρέος των πολιτικών είναι δύο πράγματα. Το χρέος των πολιτικών είναι να απλώσουν ένα δίκτυο για να μην πέφτουν αυτοί που δεν μπορούν, αλλά υπάρχει και κάποιο άλλο χρέος, να ανοίγουν την οροφή για να πετάξουν αυτοί που μπορούν, αυτό είναι το χρέος μας. Έτσι νιώθουμε, έτσι πιστεύουμε την οικονομική πολιτική.

Τώρα, οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που είναι ένα και αδιαίρετο πράγμα και εδώ διαφωνώ με κάποιους φίλους πρώην Αριστερούς που μου λένε συχνά μη λες ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, λέγε μόνο την τοποθέτησή σου για το ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι έτσι. Είναι ένα αδιαίρετο πράγμα στην πολιτική, από την πρώτη ημέρα μαζί κυβερνούν και μαζί πρέπει να κριθούν και κατά την άποψή μου μαζί πρέπει να ηττηθούν. Οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, λοιπόν, έχουν κάνει κάποια πράγματα που η Ευρώπη ζητά με πολλή μεγάλη καθυστέρηση, αλλά έχουν εμποδίσει πολύ βαθιές, πολύ σημαντικές μεταρρυθμίσεις που πρέπει να συμβούν την επόμενη ημέρα στη χώρα. Δεν είμαι αισιόδοξος όμως ότι θα συμβούν με μία συντηρητική κυβέρνηση. Ξέρετε, στη χημεία πολλές φορές πρέπει να υπάρχει η πρόσμιξη ενός νέου υλικού με το παλιό, για να δώσει ένα καλό αποτέλεσμα. Η άποψή μου, λοιπόν, είναι ότι χωρίς το Ποτάμι η Ελλάδα θα έχει μόνο συντηρητικές λύσεις και αυτό δεν το θέλουν οι πολίτες.

Συντονίστρια: Ο κύριος Γρηγοριάδης από το ΑΠΕ-ΜΠΕ και θα ακολουθήσει ο κύριος Κωτσόπουλος Τάσος από την ΕΤ3.

Γρηγοριάδης: Είχα σκοπό να σας κάνω μία ερώτηση σχετικά με την αυτόνομη κάθοδο ή πορεία του Ποταμιού. Τελικώς ήσασταν κάθετος σε αυτό, θα είστε αυτόνομος, θα κατέβετε αυτόνομα στις επόμενες εκλογές, επομένως θα ήθελα να σας κάνω μία άλλη ερώτηση, γιατί σας είδα χθες σε ένα σχολείο που πήγατε, για τον αγιασμό.

Θεοδωράκης: Στη Μάνδρα.

Γρηγοριάδης: Μου έκανε εντύπωση η δήλωσή σας, διότι είπατε ότι σε αυτό το σχολείο υπάρχουν τρεις αναπληρωτές και ένας μόνιμος εκπαιδευτικός και αυτό είναι κάτι που το οποίο πρέπει να λυθεί. Δυστυχώς δεν μπόρεσα να δω τη συνέχεια της δήλωσης και μου γεννήθηκε η απορία, δεδομένου ότι έχετε κάνει κατά καιρούς κάποιες δηλώσεις, οι οποίες, για να λέμε και την αλήθεια, έχουν ενοχλήσει και ένα μέρος ίσως, μία μερίδα, του κόσμου στο Δημόσιο και σκέφτηκα, τι εννοεί ο Σταύρος ο

Θεοδωράκης; Να κάνουμε τους αναπληρωτές μόνιμους; Είναι αυτή η σκέψη σας, ότι πρέπει οι αναπληρωτές να γίνουν μόνιμοι, για να διορθωθεί αυτό που είδατε στο σχολείο;

Θεοδωράκης: Κοιτάξτε, το έπιασα όλο το υπονοούμενο και έχετε απόλυτο δίκιο να αναρωτιέστε, όχι αυτό ακριβώς, να αναρωτιέστε ποια είναι η θέση μας και να διευκρινίσω ποια είναι η θέση μας για το τι πρέπει να γίνει με το Δημόσιο. Πρώτον πήγα στη Μάνδρα από μία υποχρέωσή μου. Είχα πάει και με τις πλημμύρες, πήγα και τώρα, θα συνεχίσω να πηγαίνω, είναι μεγάλα τα προβλήματα. Πήγα, λοιπόν, σε ένα δημοτικό σχολείο, χαμογελαστά παιδιά και καλά κάνουν, έτσι πρέπει να είναι τα παιδιά μας στο δημοτικό, με ανήσυχους γονείς και με δασκάλους που είχαν τότε αφιχθεί, ο ένας από την Άρτα, ο άλλος από την Κρήτη, ο άλλος από τη Λάρισα για να αναλάβουν ρόλο αναπληρωτή και είπα, ότι η παιδεία δεν μπορεί να στηρίζεται σε αναπληρωτές. Οι αναπληρωτές μπορεί να είναι εξαίρεση. Πρέπει να υπάρχει ένα staff στο δημοτικό σχολείο, που θα είναι ενωμένο, θα ξέρει τους μαθητές, θα συνεχίζει, δεν θα έχει έγνοια πού να βρω νοίκι να μείνω, για να κάνω μάθημα στο σχολείο και προφανώς τα μικρά κενά να καλύπτονται από αναπληρωτές.

Έχουμε φτάσει στην Ελλάδα στο άλλο άκρο, ελάχιστοι οι καθηγητές σχολείου και όλοι αναπληρωτές. Γιατί; Γιατί στην κρίση, αντί να χτυπήσουμε μόνο τη σπατάλη – και μπορώ να σας πω πολλά πράγματα που δεν κάναμε, που έπρεπε να κάνουμε– γίναμε πολύ αυστηροί σε αυτά που ο λαός έχει ανάγκη, γίναμε τσιγκουνήδες. Η παιδεία, λοιπόν, είναι για εμένα ένα από τα πεδία που δεν χρειάζεται τσιγκουνιά. Βεβαίως χρειάζεται αξιολόγηση των καθηγητών. Παραδίδουμε τα παιδιά μας σε ποιους; Κάθε φορά το ερώτημα αυτό επιστρέφει. Μιλάμε δηλαδή για τον πολίτη που μπορεί να επιλέξει το τάδε super market ή το άλλο super market, ανάλογα με την αξιοπιστία του, που μπορεί να κρίνει ανά πάσα στιγμή το επίπεδο των υπηρεσιών. Στα σχολεία αυτοί που διδάσκουν τα παιδιά μας δεν πρέπει να αξιολογούνται; Εγώ, λοιπόν, είμαι απόλυτος από την πρώτη στιγμή, πρέπει να υπάρχει μία αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων. Πού; Από το γραφείο του Υπουργού; Ε, όχι βέβαια. Γιατί οι Υπουργοί είναι κι αυτοί τουλάχιστον μονόφθαλμοι, θα διώξουν τους αντιπάλους, θα κρατήσουν τους δικούς τους. Από τους συνδικαλιστές; Ε όχι βέβαια. Ποιος θα κάνει την αξιολόγηση; Το κατεστημένο της δημόσιας διοίκησης; Ούτε. Πήγα λοιπόν με τους συνεργάτες μου στο ΑΣΕΠ, είδα τον Πρόεδρο, είδα τα στελέχη και μπορούν, όπως συμβαίνει σε πολλές χώρες, η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων να είναι υπό την αιγίδα του ΑΣΕΠ. Αυτό πρέπει να γίνει. Και η πρότασή μας είναι τολμηρή. Όταν ένας δημόσιος υπάλληλος αποτυγχάνει σε δύο αξιολογήσεις, θα πρέπει να απομακρύνεται. Δεν περισσεύουν λεφτά για ανίκανους,

δεν περισσεύουν λεφτά για κομματικούς εγκάθετους. Τα λεφτά πρέπει να τα παίρνουν, κι εδώ έρχομαι στην άλλη άκρη, έχουμε πει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι του γκισέ, εννοώντας αυτούς που έχουν τη συνεχή συναλλαγή, αυτούς που ιδρώνουν, οι δημόσιοι υπάλληλοι στα σχολεία, οι νοσοκόμοι, όλοι αυτοί που πασχίζουν, θα πρέπει να έχουν καλύτερους μισθούς, bonus αποδοτικότητας, γιατί αυτοί είναι που θέλουν την αξιολόγηση. Αυτοί που αντιδρούν στην αξιολόγηση είναι αυτοί που την φοβούνται, συνήθως δηλαδή τα ρουσφέτια των πολιτευτών και οι εγκάθετοι των κομμάτων.

Δεν έχω λοιπόν καμία ατολμία να το πω, γιατί ξέρετε, όποτε πλησιάζουν οι εκλογές, όλοι λένε στους πολιτικούς, λείανε λίγο τις απόψεις σου, μην στενοχωρείς τον ένα, μην στενοχωρείς τον άλλο, μην στενοχωρείς τον άλλο. Δεν μπήκα στην πολιτική για να είμαι ευχάριστος, μπήκα στην πολιτική για να είμαι χρήσιμος. Λέω λοιπόν ότι το μεγάλο πρόβλημα της χώρας αυτή τη στιγμή, είναι η απόδοση του Δημοσίου, σε πολλούς τομείς είναι η απόδοση του Δημοσίου και αν αυτό δεν αλλάξει, δεν θα απελευθερώσουμε ποτέ λεφτά για τους ανθρώπους που τα έχουν πραγματική ανάγκη, για τις επενδύσεις, για τους νέους.

Συντονίστρια: Ακούγεται κάτι, γιατί και στην αίθουσα έχουμε ένα μικρό παιδί...

Θεοδωράκης: Είναι ο φίλος μου, δεν πηγαίνω πουθενά στη Θεσσαλονίκη χωρίς αυτόν.

Συντονίστρια: Ο κύριος Τάσος Κωτσόπουλος από την ΕΡΤ3 και θα ακολουθήσει η κυρία Ειρήνη Γκέλη από το FOCUS FM.

Κωτσόπουλος: Κύριε Θεοδωράκη, να επιστρέψω πάλι στις προηγούμενες ερωτήσεις συναδέλφων, για τις εκλογές. Βέβαια είπατε ότι θα κατεβείτε στις εκλογές αυτόνομα κ.λπ., όταν πάτε όμως την πρότασή σας για κυβερνητική συνεργασία, ποιον θα θέλατε να συναντήσετε;

Θεοδωράκης: Θα ήθελα να συναντήσω κάποιον που να πιστεύει στο Ποτάμι, ιδεατά μου λέτε τώρα;

Κωτσόπουλος: Ποιον θα θέλατε, η επιθυμία σας ποια θα ήταν;

Θεοδωράκης: Η επιθυμία μου, άμα μιλάμε για επιθυμίες να τις βγάλω όλες, θα ήθελα κάποιον να συναντήσω που τόσο καιρό λέει τα ίδια με εμένα, αλλά προφανώς εννοείτε κάποιον από τους μεγάλους μονομάχους. Προσέξτε, δεν νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε πολιτική με όρους συμπάθειας ή αντιπάθειας, η πολιτική πρέπει να γίνεται στο πεδίο, ποιος μπορεί να είναι χρήσιμος αυτή τη στιγμή για να επιλυθούν τα προβλήματα. Λέω, λοιπόν, και θα επιμείνω, ότι υπάρχουν επτά σημεία

που για εμάς είναι αδιαπραγμάτευτα και πρέπει να αιτηθούν. Πρέπει να αιτηθούν οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που έχουν δημιουργήσει νέα προβλήματα επάνω στα παλιά. Προφανώς αυτοί που θα μιλήσουν είναι οι πολίτες, αυτοί θα αποφασίσουν πώς θα κυβερνηθεί η χώρα. Εμείς λέμε ότι η πρότασή μας αφορά μία νέα διακυβέρνηση, με ανθρώπους που δεν έχουν ευθύνες για τα τωρινά και τα προηγούμενα λάθη, και με toλμηρές επιλογές που θα δώσουν απάντηση στα καθημερινά αδιέξοδα του πολίτη, στα καθημερινά αδιέξοδα της νέας κυρίως γενιάς. Σε βλέπω λίγο διστακτικό.

Κωτσόπουλος: Όχι, καθόλου διστακτικό.

Θεοδωράκης: Είσαι καλυμμένος.

Κωτσόπουλος: Καταλάβαμε.

Θεοδωράκης: Ευχαριστώ.

Συντονιστής: Το λόγο έχει η κυρία Ειρήνη Γκέλη από το FOCUS FM και να ετοιμάζεται ο κύριος Δανιήλ Παπαδανιήλ από τον Τύπο Θεσσαλονίκης και από τον typosthes.gr.

Γκέλη: Ευχαριστώ. Καλησπέρα σας. Είπατε προηγουμένως, να κόψουμε τα άχρηστα τμήματα του Δημοσίου. Θα ήθελα διευκρινήσεις σε αυτό, γιατί κατά καιρούς διάφορες κυβερνήσεις έχουν μιλήσει για άχρηστα τμήματα του Δημοσίου, κανείς δεν έχει όμως τολμήσει να τα αγγίξει και πολύ περισσότερο να τα κόψει. Θα ήθελα λιγάκι να μου πείτε τι θα γίνει αν υποθέσουμε ότι θα τολμήσετε και θα κόψετε κάποια τμήματα του Δημοσίου τα οποία συμφωνούμε ότι είναι άχρηστα. Οι υπάλληλοι αυτοί τι θα γίνουν, θα γίνουν συγχωνεύσεις υπαλλήλων, θα γίνουν απολύσεις, τι ακριβώς θα γίνει;

Θεοδωράκης: Όχι, δεν είμαι υπέρ του ψυγείου. Δηλαδή, κάποιοι νομίζουν ότι θα μεταρρυθμίσουν το Δημόσιο και λένε, αν κάποιος υπάλληλος δεν κάνει τη δουλειά του, εντάξει, να μην έχει αυτό το πόστο και να κάθεται στην άκρη και να πληρώνεται. Δεν είμαι αυτής της άποψης. Πρέπει να βρεθεί τρόπος –και το Σύνταγμα θα το συζητήσουμε μάλλον τον Οκτώβριο– οι άνθρωποι οι οποίοι κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό, να απομακρύνονται. Μου λέτε τώρα, ποιοι είναι αυτοί. Έχω πολλούς να σας υποδείξω, αν έρθετε στην Αθήνα ένα βράδυ να δείτε τους επάνω ορόφους των Υπουργείων. Τι εννοώ, ότι όταν έρχεται μία Κυβέρνηση, ένας Υπουργός, υπάρχει μία στρατιά από ανθρώπους που έρχονται να πάρουν θέσεις, είτε από υπηρεσίες είτε νέες προσλήψεις, υπάρχει μία σπατάλη δηλαδή στο πολιτικό σύστημα, υπάρχει μία σπατάλη στα Υπουργεία, η οποία είναι πολύ συγκεκριμένη και, εάν θέλετε, και στα κόμματα. Θα το ξέρετε ότι στο Ποτάμι, όταν βγήκαμε, τον

Ιανουάριο –θα σας πω τα στοιχεία, κάπου εδώ τα έχω, αλλά δεν θυμάμαι τώρα, είναι πολλές οι σελίδες, αλλά θα σας τα πω– είχαμε δυνατότητα να πάρουμε 150 υπαλλήλους από το Δημόσιο, 700 ο ΣΥΡΙΖΑ, 500 η Νέα Δημοκρατία. Εμείς καλέσαμε αμέσως όλα τα κόμματα να πάρουμε τους μισούς, να παραβούμε το νόμο προς τα κάτω. Ωραία πρόταση. Την κάναμε μόνοι μας. Είμαστε το μόνο κόμμα και αυτήν τη στιγμή έχουμε μόνο 22 αποσπασμένους, όλα τα άλλα κόμματα έχουν εκατοντάδες, θεωρώντας ότι δεν πρέπει να απασχολεί το κάθε κόμμα στρατιές δημοσίων υπαλλήλων σε όλη τη χώρα. Αυτή είναι η άποψή μας. Υπάρχουν λοιπόν περιθώρια.

Έχουμε κάνει μία πρόταση, ξέρετε, που αφορά το νόμο Τσοχατζόπουλου για τα πολιτικά γραφεία. Ο κύριος Τσοχατζόπουλος, όταν ήταν Υπουργός, είχε περάσει ένα νόμο με μεγάλη πλειοψηφία, όπου τα γραφεία των Υπουργών γίνονταν αυτομάτως δημόσιες υπηρεσίες. Εμείς έχουμε πει από την πρώτη ημέρα αυτό να καταργηθεί. Οι δημόσιες υπηρεσίες υπάρχουν και δεν πρέπει να προσθέτουμε κάθε φορά που ένα κόμμα έρχεται στην εξουσία μία νέα στρατιά δημοσίων υπαλλήλων.

Συντονιστής: Το λόγο έχει ο κύριος Δανιήλ Παπαδανιήλ, από τον Τύπο Θεσσαλονίκης και από το tyrosthesis.gr, και να ετοιμάζεται ο κύριος Γιασκουλίδης Χρήστος από το Βεργίνα TV.

Παπαδανιήλ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να εστιάσω σε κάτι που θέσατε στην εισαγωγή της παρουσίασης σήμερα και να αναφερθώ και στο πρόσφατο άρθρο σας, που ανεβάσατε στις 9 του μήνα, με τίτλο «Η Θεσσαλονίκη παραμένει για τον κύριο Τσίπρα προπύργιο μιας παραμυθοχώρας». Λέγατε εκεί να σταματήσουν οι μονόλογοι στη ΔΕΘ, ο Πρωθυπουργός με τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τους άλλους αρχηγούς να μετέχουν σε τραπέζια δημιουργικής αντιπαράθεσης, όπως συμβαίνει σε μεγάλα οικονομικά forum του εξωτερικού.

Με αφορμή όλα αυτά, θα ήθελα να αναφερθώ, την ίδια ημέρα, σε αυτά που δήλωσε ο Δήμαρχος της πόλης, ο κύριος Μπουτάρης, ο οποίος είπε να σταματήσουν να έρχονται οι πολιτικοί αρχηγοί στη ΔΕΘ, είναι τελείως, λέει, απαράδεκτο, και το λέμε για πολλοστή φορά –μεταφέρω τις κουβέντες του– προτείναμε εδώ και χρόνια τα εγκαίνια της ΔΕΘ να είναι πανηγύρι και μία γιορτή για την πόλη, ένα οικονομικό και εμπορικό γεγονός. Χθες μόλις, ως συνέχεια, ο κύριος Τζιτζικώστας, ο Περιφερειάρχης, δήλωσε ότι θα πρέπει το δεκαήμερο αυτό της ΔΕΘ να γίνεται χωρίς πολιτικούς. Είπε, μάλιστα, ότι εμείς θέλουμε τους πολιτικούς αρχηγούς, αλλά η παρουσία τους δεν πρέπει να επισκιάζει τη ΔΕΘ, και κατέληγε ότι στο δεκαήμερο της

ΔΕΘ να μην υπάρχει καμία ομιλία πολιτικού αρχηγού, όλες οι ομιλίες των πολιτικών αρχηγών να προηγούνται ή να έπονται της ΔΕΘ, δηλαδή αμέσως πριν ή αμέσως μετά το δεκαήμερο της Έκθεσης.

Θεοδωράκης: Μάλιστα.

Παπαδανιήλ: Καταλήγω. Έχετε κάποια πρόταση για το όλο αυτό θέμα ως Ποτάμι; Διότι είναι ένα μείζον θέμα για την πόλη και τους Θεσσαλονικείς. Ευχαριστώ.

Θεοδωράκης: Να σας πω. Είναι αντιδημοκρατικό να πεις ότι δεν μπορεί ένας πολιτικός να έρθει σε ένα πολύ μεγάλο γεγονός της πόλης, αλλά μπορείς να πεις αυτό που είπαμε και προτείναμε, και δεν είναι ότι το προτείναμε γενικώς και αορίστως, εγγράφως το προτείναμε στο Δήμο, στην Κυβέρνηση, στην αντιπολίτευση, στα πανεπιστήμια. Τι προτείναμε; Προφανώς, να έρθουν οι πολιτικοί να δώσουν συνεντεύξεις. Να μην κάνουν ομιλίες και, εάν θέλουν να έχουν μία αντιπαράθεση για το μέλλον της χώρας, να στήσουμε ένα μεγάλο τραπέζι με αυτούς που επιλέγουν οι δημοσιογράφοι, τον κύριο Τσίπρα και τον κύριο Μητσοτάκη, πιθανόν τον κύριο Θεοδωράκη ή όχι, και να κάνουν μία συζήτηση, όπως γίνεται σε όλη την πολιτισμένη Ευρώπη, αντιπαράθεσης των επιχειρημάτων τους, των λύσεών τους, με τους δημοσιογράφους που έρχονται από την Αθήνα, αλλά και με τους δημοσιογράφους της Θεσσαλονίκης. Αυτό πρέπει να κάνουμε, το άλλο είναι παρελθόν, είναι μία θηλιά που μας κρατά κάτω, δεν υπάρχει λόγος. Να σας πω και κάτι, είναι πάρα πολυέξοδο, η άφιξη του Πρωθυπουργού εδώ. Να έρθει ο Πρωθυπουργός λοιπόν, όταν θα είναι σε ένα τραπέζι με αντιπαράθεση στους άλλους πολιτικούς αρχηγούς, δεν θα υπάρχει λόγος για διαδηλώσεις, δεν θα υπάρχει λόγος για συγκρούσεις, να βάλουμε το πνεύμα της αντιπαράθεσης σε όλες αυτές τις συναντήσεις των πολιτικών αρχηγών, βγάζοντας, όπως είπα πριν, τη συγκρουσιακή αντίληψη των κομμάτων που θεωρούν δύο ημέρες δική μου τη Θεσσαλονίκη ο ένας, δύο ημέρες δική μου τη Θεσσαλονίκη ο άλλος. Η Θεσσαλονίκη και η Διεθνής Έκθεση πρέπει να είναι ένα πολύ μεγάλο διεθνές γεγονός, που δεν μπορεί να συνδυάζεται με συγκρούσεις στους δρόμους, με διχαστικές επιλογές και με μονολόγους.

Συντονιστής: Ο κύριος Γιασκουλίδης Χρήστος από το Βεργίνα TV και να ετοιμάζεται η κυρία Πουλημένη Σταυρούλα από το ραδιοσταθμό Στο κόκκινο. Ο κύριος Γιασκουλίδης Χρήστος. Όχι;

Θεοδωράκης: Μπορεί να βγήκε για λίγο.

Συντονιστής: Η κυρία Σταυρούλα Πουλημένη και να ετοιμάζεται ο κύριος Συρμάτης Δημήτρης από το Ράδιο Θεσσαλονίκη και από το Thessnews.

Πουλημένη: Κύριε Θεοδωράκη, θα ήθελα να σας ρωτήσω αν μετανιώσατε για τη συμμετοχή σας στο ΚΙΝΑΛ και αν θεωρείτε εφικτή μία ανασυγκρότηση της Κεντροαριστεράς, δεδομένου όμως ότι οι βασικοί συντελεστές της δεν καταφέρνουν να συντονιστούν και να συνεννοηθούν από ό,τι φαίνεται.

Θεοδωράκης: Δεν ήταν λάθος η ιδέα, ήταν λάθος η δική μου εκτίμηση ότι μπορούμε να συνυπάρξουμε όλοι εμείς που δηλώνουμε αντίπαλοι του λαϊκισμού και του συντηρητισμού. Ένιωσα όμως ότι τα σχέδια κάποιων άλλων ήταν πολύ διαφορετικά, ήταν, αν θέλετε, να ξαναστήσουμε τα παλιά εικονίσματα, να επιστρέψουμε στις λύσεις του παρελθόντος και όταν το συνειδητοποίησα, είπα ότι είναι πιο έντιμο και για εμένα και για το ΚΙΝΑΛ να αποχωρήσω και να επιστρέψω σε αυτό που έχουμε χαράξει ως δικό μας δρόμο, μοναχικό λένε κάποιοι, εγώ θα πω ότι είναι ο αξιοπρεπής και χρήσιμος για την κοινωνία ρόλος.

Προφανώς αύριο μπορούμε να βρούμε ένα-δύο ζητήματα που θα συνεργαστούμε. Όπως σας είπα, μπορεί να συνεργαστούμε και με άλλες δυνάμεις, και στα αριστερά του χάρτη και στα δεξιά του χάρτη. Όταν είναι για κάτι συγκεκριμένο, αλλά νομίζω ότι τα σενάρια συμπόρευσης σε ένα κοινό σχήμα κάποιων δυνάμεων που απλώς δηλώνουν προοδευτικές δυνάμεις προοδευτικές δυνάμεις, δεν είναι σενάρια που αφορούν το Ποτάμι.

Συντονίστρια: Ο κύριος Δημήτρης Συρμάτης από το Ράδιο Θεσσαλονίκη και θα ακολουθήσει ο κύριος Τάκης Τσουκαλέλης από το thestival.gr.

Συρμάτης: Ο κύριος Λυκούδης χθες είπε ότι το Ποτάμι έχει κλείσει τον κύκλο του, οι κύριοι Αμυράς και Ψαριανός δείχνουν σίγουροι για τα ψηφοδέλτια της Νέας Δημοκρατίας, πώς μπορείτε να αντιστρέψετε αυτό το κλίμα; Και κάτι για το ρεπορτάζ, έχετε δεχθεί εισήγηση στο πολιτικό συμβούλιο για προεκλογική συνεργασία με τη Νέα Δημοκρατία; Ευχαριστώ.

Θεοδωράκης: Προφανώς ο φίλος μου, ο Σπύρος ο Λυκούδης, εννοούσε ότι το Ποτάμι έκλεισε τον πρώτο κύκλο του, γιατί ακολουθούν άλλοι κύκλοι και τώρα τουλάχιστον ανοίγει ένας κύκλος ωριμότητας, είμαστε πιο γνωστικοί, αναγνωρίζουμε τα λάθη μας και νομίζω θα πάμε πολύ καλά. Αλλά θα ήθελα, και νομίζω ότι μάλλον θα συμφωνήσετε όλοι, ανεξαρτήτως ποιες είναι οι επιμέρους απόψεις σας για το Ποτάμι, όταν μιλάς για την Ελλάδα, όταν μιλάς για γερασμένα κόμματα που έκλεισαν τον κύκλο τους, σου έρχεται στο μυαλό το Ποτάμι; Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάτι τέτοιο. Ο κόσμος θέλει να υπάρχουμε και θα το αποδείξει. Τώρα, θέτεις ένα ζήτημα το οποίο είναι πραγματικό, ότι ακούς στο Ποτάμι πολλές φορές κάποιες φωνές λίγο από εδώ ή λίγο από εκεί, να το πω τρυφερά, για μένα. Αυτά είναι τα προβλήματα

του κέντρου, ξέρεις, όταν είσαι στο κέντρο, κάποιοι κοιτάνε πιο εύκολα δεξιά, κάποιοι κοιτάνε πιο εύκολα αριστερά. Όμως, η κοινή ταυτότητα, η συμφωνία όλων μας, και εδώ διορθώνω λίγο την ερώτησή σας αν μου επιτρέπεται, δεν είναι πάμε σε κάποια ψηφοδέλτια από εδώ ή από εκεί. Η κοινή μας απόφαση, την οποία ανανεώνουμε συνεχώς με τις αποφάσεις μας, είναι ότι το Ποτάμι θα είναι δυνατό και αυτόνομο στην επόμενη εκλογική μάχη. Αυτή είναι και η αντίληψη του επί κεφαλής, αυτή είναι η αντίληψη των οργάνων. Και τελικά, εάν κάποιος διαφωνεί με αυτό και θέλει να πάμε στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ ή θέλει να πάμε στα ψηφοδέλτια της Νέας Δημοκρατίας, δεν έχει παρά να το θέσει στο συνέδριό μας που θα γίνει το Νοέμβριο και να πάρει την απάντησή του. Ελπίζω ότι προφανώς οι αποφάσεις του συνεδρίου θα είναι σεβαστές από όλους, είτε από αυτούς που κοιτούν λίγο προς τα δεξιά ή λίγο προς τα αριστερά. Πάντως, να ξέρετε, κι εδώ θέλω να το πω, ότι ελάχιστα στις δικές μας κουβέντες μας απασχολεί αυτό. Αυτό που μας απασχολεί, στις δικές μας κουβέντες, είναι η εύρεση κάθε φορά των λύσεων που έχει ανάγκη η πατρίδα. Γι' αυτό και η κοινοβουλευτική ομάδα του Ποταμιού, πολύ μικρή, αποδεκατισμένη από κάποιους που επιλέξανε εύκολες λύσεις μακριά μας, έχει τέτοια κοινοβουλευτική δράση, τόσες πολλές ερωτήσεις, τόσες πολλές παρεμβάσεις, τόσες πολλές διορθώσεις. Είμαστε λίγοι και στη Βουλή κάνουμε δουλειά και δεν συζητάμε συνέχεια σε ποια ψηφοδέλτια θα ήταν πιο ασφαλές να υπάρχουμε.

Συντονίστρια: Ο κύριος Τάκης Τσουκαλέλης από το thestival.gr και θα ακολουθήσει η κυρία Βάσια Μπάρμπα από το noria.gr.

Τσουκαλέλης: Κύριε Πρόεδρε, καλησπέρα. Θα ήθελα να σας ρωτήσω αν, σε περίπτωση τελικά ο κύριος Μπουτάρης αποφασίσει να είναι υποψήφιος για το Δήμο της Θεσσαλονίκης, ποια θα είναι η στάση σας; Θα στηρίξετε την υποψηφιότητά του ή θα προτείνετε κάποιον άλλο; Ευχαριστώ.

Θεοδωράκης: Σωστό κι αυτό το ερώτημα. Λοιπόν, η δική μας απόφαση –και λέω η δική μας, γιατί το συζητήσαμε μόλις προχθές στο Πολιτικό Συμβούλιο μαζί με τους βουλευτές– είναι ότι θα υποστηρίξουμε Δημάρχους και Περιφερειάρχες με βάση την προσωπικότητά τους, όχι με βάση το τι θα κάνουν τα άλλα κόμματα, όχι με βάση μία παλιά, ίσως, ιδεολογική τους τοποθέτηση. Δηλαδή, μπορεί σε μία πόλη να υποστηρίξουμε κάποιον που κάποιοι θεωρούν αριστερό και κυβερνητικό και σε μία άλλη πόλη να υποστηρίξουμε κάποιον που είναι κοντά στη Νέα Δημοκρατία, αρκεί η προσωπικότητά τους να μας δίνει τη βεβαιότητα ότι μπορεί να συνεχίσουν ένα σωστό έργο για την πόλη τους. Αυτή, λοιπόν, είναι η μεγάλη απόφασή μας, που μας διαφοροποιεί κιόλας από την επιλογή των κομματικών υποψηφίων που λίγο-πολύ, και θα το παραδεχθείτε, μαστίζει όλο το πολιτικό φάσμα. Σε ό,τι αφορά τη

Θεσσαλονίκη, ο Γιάννης Μπουτάρης είναι φίλος, έχει προωθήσει πολλά πράγματα που ήταν και πολιτικές του Ποταμιού, έχει ανοίξει την πόλη. Δικαιούται, λοιπόν, να αποφασίσει αυτός τι θα κάνει με το Δήμο. Θα είμαστε σε συνεχή επαφή μαζί του, θα συζητήσουμε και, προφανώς, δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε έναν φίλο εάν πει ότι θα δώσω άλλη μία μάχη στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση.

Συντονίστρια: Η κυρία Βάσια Μπάρμπα, από το noia.gr, και θα ακολουθήσει η κυρία Δήμητρα Μακρή, από την τηλεόραση DION Κεντρικής Μακεδονίας.

Μπάρμπα: Καλησπέρα, κύριε Θεοδωράκη. Θα ήθελα να σας ρωτήσω, τι είναι αυτό που θα έπρεπε να έχει κάνει η Κυβέρνηση Τσίπρα για τη Θεσσαλονίκη, αλλά δεν έχει γίνει.

Θεοδωράκης: Πόση ώρα έχουμε στη διάθεσή μας;

[γέλια]

Θεοδωράκης: Προσέξτε, πρώτον, δεν έπρεπε η Κυβέρνηση να κάνει άλλο ένα γραφείο φάντασμα. Ήρθε ο Πρωθυπουργός εδώ; Ήρθε. Πήγε καθόλου στο γραφείο του; Τι είναι η Θεσσαλονίκη, για ποιο λόγο να υπάρχει ένα γραφείο Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη; Δεν μιλώ μόνο για τη σπατάλη, για τους πέντε ανθρώπους, 2.500 Ευρώ το μήνα, για τους 30 φρουρούς, για την αναστάτωση στην πόλη. Ξέρετε, έχουμε στο Ποτάμι μία αδυναμία σε κάποιες λεπτομέρειες. Όταν έγινε το γραφείο του Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη, ήταν τότε στην επικαιρότητα η συζήτηση για τους παιδικούς σταθμούς. Κάναμε, λοιπόν, έναν υπολογισμό ότι τα έξοδα του γραφείου του Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη αρκούσαν για να βρουν άλλα 200 παιδιά μία θέση σε μία προσχολική μονάδα. Εμείς, λοιπόν, λέμε, όχι άλλες σπατάλες κυβερνητικές, όχι άλλες χάντρες. Δεν υπάρχουν ιθαγενείς στη Θεσσαλονίκη. Η Θεσσαλονίκη μπορεί να γίνει, και πιστεύω ότι θα γίνει, γιατί οι Θεσσαλονικείς επιδεικνύουν και ένα επιθετικό πνεύμα στην οικονομία πολλές φορές, η πρωτεύουσα μίας ευρύτερης βαλκανικής περιοχής, εάν λυθεί και το πρόβλημα με τα Σκόπια, εάν λυθεί το πρόβλημα με την Αλβανία –οι σχέσεις μας με τη Βουλγαρία είναι μία χαρά. Όλες αυτές οι χώρες χρειάζονται μία πόλη οδηγό και αυτή η πόλη μπορεί να είναι η Θεσσαλονίκη.

Η προτεραιότητα, βέβαια, πρέπει να δοθεί και σε κάποια μεγάλα έργα, δεν θα σας πω για την καινοτομία, που τα ξέρετε, δεν θα σας πω για την επιχειρηματικότητα που την ξέρετε, πρέπει να δοθούν και σε κάποια μεγάλα δημόσια έργα. Δηλαδή, έχουμε πει ότι προφανώς πρέπει να μην έχουμε σπατάλη με τα δημόσια έργα και έχουμε τεράστια σπατάλη. Ξέρετε ότι τέσσερις οδικοί άξονες στοίχισαν στη χώρα 6 δισεκατομμύρια ενώ είχαμε υπολογίσει 1,8 δισεκατομμύρια, δηλαδή πληρώσουμε

άλλους δύο ΕΝΦΙΑ για κάποια έργα. Πού πήγαν όλα αυτά τα λεφτά; Προφανώς στις σπατάλες, προφανώς σε φίλους εργολάβους, προφανώς σε καθυστερήσεις.

Πρέπει όμως να βρίσκουμε λεφτά για δημόσιες μεγάλες επενδύσεις. Η γρήγορη σιδηροδρομική σύνδεση της Θεσσαλονίκης με την υπόλοιπη Ελλάδα θεωρώ ότι είναι απόλυτη προτεραιότητα. Δεν μπορούμε πια να λέμε ότι μας έκλεψαν τα καλώδια διάφοροι περιπλανώμενοι και δεν μπορούμε να έχουμε σύνδεση γρήγορη. Γιατί ξέρετε ότι αυτή είναι η δικαιολογία, έτσι; Ότι από ένα σημείο και μετά κλάπηκαν τα καλώδια και δεν μπορεί να πάει το γρήγορο τρένο μέχρι την Αθήνα. Είναι αστείοι αυτές. Θα πρέπει τα έργα υποδομής και τα έργα που κάνουν τη Θεσσαλονίκη μεταφορικό κόμβο, λιμάνι, σιδηρόδρομος και βέβαια το αεροδρόμιο, που πόσο καιρό συζητάμε για τον καινούριο διάδρομο που πρέπει και αν πρέπει και πόσο πρέπει και πότε θα γίνει; Τα μεγάλα έργα λοιπόν, οι μεγάλες επενδύσεις πρέπει να έχουν μία προτεραιότητα εάν πραγματικά έχουμε συναίσθηση του ρόλου που παίζει η Θεσσαλονίκη για τη Μακεδονία μας αλλά και για την ευρύτερη περιοχή.

Συντονιστής: Το λόγο έχει η κυρία Μακρή Δήμητρα από την τηλεόραση DION της Κεντρικής Μακεδονίας. Εδώ θέλω να διευκρινίσω κάτι, έχει ζητήσει το λόγο ο κύριος Κρισπάνης Γιάννης από ό,τι βλέπω στον κατάλογο, είναι από την ΕΤ3. Έχει κάνει όμως ερώτηση από την ΕΤ3 ο κύριος Κωτσόπουλος.

Θεοδωράκης: Δεν πειράζει.

Συντονιστής: Ισχύει αυτό; Είναι ο κύριος Κρισπάνης εδώ;

Θεοδωράκης: Καλύφθηκε.

Συντονιστής: Συνεχίζουμε, θέλω να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις, για αυτό το λέω. Λοιπόν, η κυρία Μακρή Δήμητρα από την τηλεόραση DION της Κεντρικής Μακεδονίας και θα συνεχίσουμε με την κυρία Αγγέλη Γιούλη της dailythess.gr.

Μακρή: Ευχαριστώ, καλησπέρα από εμένα. Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω επειδή ακούσαμε πάρα πολλά ότι βγήκαμε από την κρίση, βγήκαμε από τα μνημόνια, πάμε μπροστά και γενικότερα έχουμε ακούσει όλες αυτές τις ημέρες πολύ αισιόδοξα πράγματα, πώς βγήκαμε τελικά; Βγήκαμε καθαρά; Είπατε εσείς πριν από λίγο ότι μας περιμένουν δύσκολες ημέρες, θα μπορούσατε λίγο να μας εξηγήσετε τι ακριβώς μας περιμένει; Ευχαριστώ.

Θεοδωράκης: Να σας πω κάτι, όλοι το έχουμε κατανοήσει ότι βγήκαμε από μία κρίση με τη μεγαλύτερη ιστορικά καθυστέρηση. Πότε βγήκε η Πορτογαλία, πότε βγήκε η Κύπρος, κάντε τους υπολογισμούς, εμείς μείναμε πολύ μέσα και μείναμε γιατί το πολιτικό σύστημα του παρελθόντος –και θέλω να τα διαχωρίζω αυτά– δεν

μπόρεσε να προωθήσει αμέσως τις λύσεις που είχε ανάγκη η χώρα. Ταλαντεύθηκαν πάρα πολύ, ο κύριος Σαμαράς ταλαντεύθηκε πάρα πολύ, η Νέα Δημοκρατία ταλαντεύθηκε πάρα πολύ εάν θα ξεπεράσει σε λαϊκισμό, τότε, την επαναστατική αριστερά και πολλές φορές την ξεπέρασε. Γιατί το δημιούργημα στις πλατείες δεν ήταν δημιούργημα μόνο του ΣΥΡΙΖΑ, ήταν δημιούργημα και δεξιών συντηρητικών δυνάμεων που δεν ήθελαν να αλλάξει τίποτα στη χώρα. Αυτή είναι ευθύνη του παλιού. Έρχεται η ευθύνη των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Το 2015, τουλάχιστον μέχρι και το δημοψήφισμα, ήταν καταστροφικό για τη χώρα. Ήταν δεκάδες τα δισεκατομμύρια που χάθηκαν και μου αρέσει που κάποιοι άνθρωποι στο ΣΥΡΙΖΑ λένε, μα δεν είναι 80 δισεκατομμύρια. Είναι 40; Είναι 25; Δηλαδή λες και πετραδίζουν τα λεφτά στις τσέπες μας και θα διαφωνήσουμε αν είναι 25 ή 80, που μάλλον 80 είναι απ' ό,τι λένε οι αντικειμενικοί παρατηρητές. Αλλά και να μην είναι 80, μας περίσσευαν τα 20, τα 30, για να εκπαιδεύουν κάποιοι στην ευρωπαϊκή πολιτική; Ήταν έγκλημα αυτό που έγινε το 2015 λοιπόν, ήταν μεγάλο πρόβλημα.

Το θέμα είναι όμως τώρα τι κάνουμε και σωστά το λέτε. Η Ελλάδα έχει ένα κομβικό σημείο από εδώ και πέρα. Γιατί από εδώ και πέρα, και το είπαμε πολύ ξεκάθαρα στις 21 Αυγούστου που τελειώσαμε με τα μνημόνια, από εδώ και πέρα δεν υπάρχουν πια δανεικά. Δεν έχει τη δυνατότητα η χώρα, ο κυβερνήτης, όποιος και αν είναι, να βγει και να πει, θέλω λεφτά για τους μισθούς, θέλω λεφτά για τις δημόσιες επενδύσεις, θέλω λεφτά για τους συνταξιούχους. Αυτό τέλειωσε, τα δανεικά για την Ελλάδα τέλειωσαν. Αυτό θα έπρεπε να μας κάνει να αισθανθούμε τουλάχιστον ανήσυχοι και με υπεύθυνο τρόπο να τοποθετηθούμε για το μέλλον μας, γιατί πρέπει το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα, από το Σεπτέμβριο που ζούμε και για πολύ μεγάλο διάστημα, να βρει λύσεις μόνο του για την χώρα. Όπως είδατε οι αγορές δεν βοηθούν, υπάρχει και αναστάτωση στην Τουρκία, υπάρχουν και τα λάθη της Κυβέρνησης, υπάρχουν πολλά που δημιουργούν μια δύσκολη οικονομική κατάσταση για την οικονομία. Νομίζω, λοιπόν, ότι το μεγάλο μας μέλημα όλων είναι να βρούμε τους όρους που θα πορευτούμε το επόμενο διάστημα χωρίς δανεικά. Ουσιαστικά έχουμε να τρέξουμε έναν μαραθώνιο χωρίς καμία βοήθεια όμως από κανέναν, μόνο με τα δικά μας πόδια και πολύ φοβάμαι ότι η χώρα είναι απροετοίμαστη, με κύρια ευθύνη των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά όχι μόνο αποκλειστική ευθύνη των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Συντονίστρια: Ολοκληρώνουμε σε λίγο. Συνεχίζω με την κυρία Γιούλη Αγγέλη από το dailythess.gr και θα συνεχίσει η κυρία Πότα Θεοδώρα από το seleo.gr.

Αγγέλη: Καλησπέρα και από εμένα. Είπατε ορθά κοφτά, θα κόψουμε τα άχρηστα τμήματα του Δημοσίου. Ωστόσο πριν δεν απαντήσατε, αναφέρατε για υπαλλήλους που δεν κάνουν τη δουλειά τους, για υπαλλήλους της Βουλής, των κομμάτων κ.λπ.

Υπάρχει κάποια μελέτη από το Ποτάμι για το οργανόγραμμα του Δημοσίου και ποια τμήματα είναι αυτά;

Θεοδωράκης: Ναι.

Αγγέλη: Θα ήθελα να ρωτήσω και για το θέμα της αξιολόγησης. Είπατε δεν πιστεύετε στο θέμα της αξιολόγησης εκ των έσω, προϊσταμένους, συνδικαλιστές, διευθυντές κ.λπ. Όσον αφορά αυτό το κομμάτι του ΑΣΕΠ, που αναφέρατε, πιστεύετε ότι είναι εύκολο ένας οργανισμός να κάνει την αξιολόγηση χιλιάδων υπαλλήλων και πώς το φαντάζεστε αυτό να γίνει;

Θεοδωράκης: Ναι, και γιατί είναι εύκολο σε ένα γραφείο Υπουργού να κάνει αξιολόγηση όλων των υπαλλήλων; Γιατί; Γιατί το κάνουν σε όλες τις σκανδιναβικές χώρες; Έχουν μία ανεξάρτητη Αρχή που το κάνει. Σας λέω, δεν λέω τη δική μου άποψη, εγώ πήγα με ερωτηματικά, γιατί ξέρετε, πολλές φορές στην πολιτική είμαι και λίγο μαθητής. Πήγα λοιπόν στο ΑΣΕΠ και είδα τα στελέχη που υπάρχουν στον ΑΣΕΠ και τους είπα ότι αυτή είναι η δική μας πρόταση, μπορείτε να αξιολογήσετε; Μου λέει, προφανώς μπορούμε να βάλουμε τους κανόνες και ανάλογα με το προσωπικό που θα μας διαθέσουν οι δημόσιες υπηρεσίες, μπορούμε τμηματικά να πάμε σε αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων. Εάν κάποιος σε κάποιο κόμμα –δεν αναφέρομαι βέβαια σε εσάς– έχει μία άλλη πρόταση και πει πώς πρέπει να γίνει η αξιολόγηση, να το συζητήσουμε, αλλά αυτά τα παραμύθια περί αυτοαξιολόγησης... Πώς αυτοαξιολογείται ένας ανίκανος, μπορείτε να μου το πείτε; Δηλαδή θα βάλει κακό βαθμό στην προσπάθειά του; Αυτά λοιπόν τα παραμύθια που ακούγονται πρέπει να εκλείψουν. Τα λεφτά του Δημοσίου, τα λεφτά του πολίτη πρέπει να πιάνουν τόπο.

Ξέρετε ότι έχω πάρα πολλούς φίλους στο Δημόσιο, υπάρχει όμως μία μεγάλη ντροπή. Είδατε χθες ένα δημοσίευμα στις πρώτες σελίδες όλων των site για κάποιους από το Υπουργείο Οικονομικών που πιάστηκαν πριν από εννέα χρόνια με 100.000 Ευρώ δωροδοκία και ακόμα δεν έχουν φύγει από το Δημόσιο και ακόμα δεν έχουν τιμωρηθεί; Αυτό είναι το Δημόσιο που έχουν χτίσει οι παλιές και οι νέες παλαιοκομματικές δυνάμεις. Εννέα χρόνια, 100.000 Ευρώ στην τσέπη, όχι υπόθεση, συγκεκριμένα στοιχεία, δείτε τα, βρείτε τα, τώρα, και πηγαίνει ξανά η υπόθεση στα δικαστήρια, να αποφασίσει το Δημόσιο αν τους θέλει. Μπορεί να τελειώσαν τα 100.000 Ευρώ που είχαν πάρει και να πρέπει να πάρουν καινούρια.

Το Δημόσιο λοιπόν, αυτό είναι, έχει ένα πολύ καλό τμήμα ηρώων, στα νοσοκομεία στους ανθρώπους που βασανίζονται, σε πολλά σχολεία πολλοί δάσκαλοι, αν θέλετε και πολλοί άλλοι που είναι στην πρώτη γραμμή, οι άνθρωποι που περιπολούν, οι

άνθρωποι που προσπαθούν να δημιουργήσουν ασφάλεια στις πόλεις. Υπάρχουν, λοιπόν, τμήματα του Δημοσίου που πρέπει να ανταμειφθούν, αλλά τμήματα του Δημοσίου και μάλλον πρόσωπα του Δημοσίου που ασκούν ένα επάγγελμα παίρνοντας απλώς την άδεια από τα κομματικά τους επιτελεία, αυτοί για εμάς, ναι, δεν πρέπει να είναι μέρος του Δημοσίου.

Αγγέλη: Δεν μου απαντήσατε, όμως, εάν υπάρχει σχέδιο για τα άχρηστα τμήματα του Δημοσίου. Εννοείτε σε ανθρώπους, μήπως ήταν λάθος η φράση που είπατε;

Θεοδωράκης: Ναι, να σας πω. Η μία είναι η αξιολόγηση, που αυτό αφορά όλους. Συμφωνούμε; Από εκεί και πέρα, υπάρχουν και τμήματα του Δημοσίου που θα πρέπει είτε να περιοριστούν είτε να κλείσουν. Με αφορμή διάφορα γεγονότα, δημιουργούνται νέες υπηρεσίες. Από το σεισμό της Καλαμάτας τις έχουμε τις υπηρεσίες ακόμα, από τις φωτιές στην Ηλεία τις έχουμε τις υπηρεσίες. Μετά από δέκα χρόνια θα έχουμε και την υπηρεσία που θα ασχολείται με το Μάτι. Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι πρέπει να γίνει μία εκκαθάριση και δεν μπορεί να συνεχίζεται ένα παιχνίδι που ο πολίτης δεν γνωρίζει ποιους πληρώνει. Ξέρετε ότι κάναμε ένα χαρτί το προηγούμενο φθινόπωρο –πριν από ένα χρόνο δηλαδή– σε όλα τα Υπουργεία να μας πουν όλους τους εποπτευόμενους φορείς και πόσους υπαλλήλους έχουν. Ξέρετε ότι πήραμε απάντηση, για να μην αδικήσω, από τα 2/5 των Υπουργείων; Μετά από έξι μήνες, την άνοιξη του 2018, μας είχαν απαντήσει μόνο τα 2/5 σας είπα, βρείτε την αναλογία, γιατί δεν είμαι και πολύ καλός στα μαθηματικά. Πόσο;

(...): Το 40%.

Θεοδωράκης: Το 40%, τέλος πάντων, το αντιλαμβάνεστε όμως αυτό; Και όλα τα υπόλοιπα δήλωσαν αδυναμία να μας δώσουν απάντηση. Άρα υπάρχει τρόπος, εάν υπάρξει μία πολιτική βούληση που λέει ότι τα ευρώ του πολίτη δεν διατίθενται για ανθρώπους ανίκανους, για κομματικούς εγκάθετους, για ανθρώπους που έχουν διαφθαρεί τα χρόνια που υπήρξαν υπάλληλοι. Παρακαλώ, τελευταίο ερώτημα;

Συντονίστρια: Όχι, έχουμε δύο ακόμα σίγουρα.

Θεοδωράκης: Μάλιστα.

Συντονίστρια: Η κυρία Απότα Θεοδώρα από το seleo.gr και θα ακολουθήσει η κυρία Κατερίνα Σμυρλή από το Atlas TV.

Απότα: Καλησπέρα και από εμένα. Θέλω να ρωτήσω, είστε σύμφωνος με τη νέα θέση της κυρίας Νοτοπούλου στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και ενδεχομένως πώς σχολιάζετε εσείς τις επιθέσεις που δέχτηκε η ίδια; Ευχαριστώ.

Θεοδωράκης: Ο κάθε ένας Υπουργός κρίνεται από τα αποτελέσματα του έργου του. Δεν θεωρώ λογικό να συζητούμε και να μαλώνουμε για το αν αυτός μπορεί να πετύχει, γιατί έχουμε και θετικές και αρνητικές εκπλήξεις στο παρελθόν. Προφανώς τα όσα είπε η κυρία Νοτοπούλου, η κυρία Υπουργός πια, στην πρώτη της συνέντευξη, στην ΕΡΤ νομίζω, με ξάφνιασαν λίγο, ήταν πολύ πρώτου επιπέδου, δηλαδή δεν δόθηκε καμία σημαντική απάντηση για κανένα θέμα, αλλά ίσως να μην είναι καλή στα προφορικά, ίσως να είναι καλή στη δουλειά. Το Ποτάμι δεν βιάζεται, περιμένουμε να δούμε τι μπορεί να γίνει στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, που, επειδή με ρωτήσατε και είναι και μία απάντηση και προς εσάς. Μπήκαμε κάποια στιγμή να δούμε τη δράση του Υπουργείου μέσα στην ιντερνετική του σελίδα, οι αναπτυξιακές προσπάθειες για τη Θεσσαλονίκη σταματούν στο 2009. Μετά τι γίνεται, μόνο δημόσιες σχέσεις ή κάνουμε αναπτυξιακά έργα, αλλά δεν θέλουμε, βρε αδελφέ, να τα προβάσουμε, είμαστε πολύ ταπεινοί και δεν τα βάζουμε ούτε καν στο site να τα μαθαίνει ο κόσμος; Υπάρχει πρόβλημα με αυτά τα Υπουργεία, σε ό,τι αφορά όμως τη συγκεκριμένη πολιτικό, όπως και τα άλλα πολιτικά πρόσωπα, σας λέω, εμείς περιμένουμε τα έργα ή τα μη έργα για να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας.

Συντονίστρια: Το λόγο έχει η κυρία Σμυρλή Κατερίνα από το Atlas TV. Εδώ κάπου φτάνουμε στο τέλος του προγραμματισμένου χρόνου. Δεν ξέρω αν υπάρχει κάποιος ο οποίος δεν έχει ρωτήσει ή έχει ζητήσει το λόγο και κάπου μέσα εδώ δεν τον έχουμε. Υπάρχει κάποιος; Όχι. Άρα η κυρία Σμυρλή Κατερίνα.

Σμυρλή: Κύριε Πρόεδρε, καλησπέρα. Ελάχιστα λεπτά μας μένουν για την απάντηση, αλλά δεν πειράζει. Επειδή είναι πολλές νεοφυείς επιχειρήσεις στην Έκθεση, φιλοξενούνται σε αυτή τη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης, ένα σχέδιο, έτσι, με δύο λόγια, για τον ιδιωτικό τομέα να μας πείτε, μία πρόταση που έχει να κάνει με τις καινοτόμες επιχειρήσεις. Πεθαίνει η επιχειρηματικότητα, οι νεοφυείς επιχειρήσεις μπορούν να επιβιώσουν στην Ελλάδα; Ευχαριστώ.

Θεοδωράκης: Κοιτάξτε, θα μπορούσα να αναφέρω μία σειρά από στατιστικά που δείχνουν ότι ο δρόμος για κάποιον που θέλει να κάνει επιχείρηση είναι, ξέρετε, ένας δρόμος μόνο Γολγοθάς. Ένας νέος που ανοίγει μία επιχείρηση πρέπει να πληρώσει 3.000 χωρίς ούτε 1 ευρώ εισπραξης. Λέμε για τα standard τώρα, έτσι; Για το φόρο και τα ασφαλιστικά, 3.000. Μην κοιτάμε και πόσο καιρό θα πρέπει να περιμένει για να βάλει το όνειρό του σε μία ράγα.

Στην Πορτογαλία, το ξέρετε, το στοίχημα το κέρδισαν, ότι εκδίδουν μία άδεια για μία επιχειρηματική κίνηση σε λιγότερο από μία ώρα, σε 48 λεπτά νομίζω, το

χρονομετρούν κιόλας. Εδώ ξέρετε ποια είναι η διαδικασία; Το αποκαλύψαμε και στη Βουλή. Έχει κάποιος μία νόμιμη επιχείρηση, τα έχει όλα, έχει την άδεια –μας έφεραν τα στοιχεία, γι’ αυτό τα φέραμε στη Βουλή– και ήθελε να κάνει ένα πατάρι. Προφανώς θέλει μία βεβαίωση από το μηχανικό, μία βεβαίωση από την Πολεοδομία. Ξέρετε τι του ζήτησαν; Αρχαιολογία και Δασαρχείο. Για το πατάρι, στην επιχείρηση που ήδη υπάρχει, μήπως ξαφνικά έχουν βγει αρχαία και δεν τα ξέραμε.

Υπάρχει μία μεγάλη ευθύνη για τη συντήρηση ενός γραφειοκρατικού τέρατος που ταλαιπωρεί την επιχειρηματικότητα, το ένα. Το δεύτερο είναι οι απίστευτα μεγάλοι φόροι γι’ αυτούς που ξεκινούν, γι’ αυτούς που είναι στις επιχειρήσεις, οι πολύ μεγάλες ασφαλιστικές εισφορές, οι πολύ μεγάλοι φόροι, πράγματα που γονατίζουν την πραγματική οικονομία. Το τρίτο είναι το πνεύμα και θα σας πω τι εννοώ. Όταν είμαι στη Βουλή, νομίζω ότι είμαστε η Βουλή των συνταξιούχων. Δεν εννοώ για τις ηλικίες των συναδέλφων, υπάρχουν κάποιοι που είναι νεότεροι από εμένα, κάποιοι μεγαλύτεροι, εννοώ ότι το μόνο πράγμα που παθιάζει τους αρχηγούς, τους Βουλευτές, την Κυβέρνηση, είναι η συζήτηση για τους συνταξιούχους, δεν υπάρχει καμία σοβαρή κουβέντα για το μέλλον των παιδιών, δεν υπάρχει καμία σοβαρή κουβέντα πώς θα επιστρέφουν οι άνθρωποι που ήδη φεύγουν, υπάρχει μία συνταξιολαγνεία στη χώρα. Δεν υπάρχουν όμως μόνο οι συνταξιούχοι, υπάρχουν τα παιδιά τους και υπάρχουν και τα εγγόνια τους και νομίζω ότι τους συνταξιούχους αυτό τους ενδιαφέρει περισσότερο. Άλλωστε και η σύνταξη για χαρτζιλίκι πηγαίνει. Πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε μία νέα πολιτική, σας είπα, και στο θέμα της γραφειοκρατίας και στο θέμα των φόρων και στο θέμα των χρόνων, για να δώσουμε μία προοπτική σε αυτούς που θέλουν να επενδύσουν στην πραγματική οικονομία. Τελειώσαμε;

Συντονιστής: Κάπου εδώ τελειώσαμε, ναι. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Θεοδωράκης: Έχω κι έναν επίλογο, περίπου μία ώρα.

[γέλια]

Θεοδωράκης: Όχι, θέλω να πω μόνο δύο φράσεις. Με ρώτησε μία δημοσιογράφος λίγο πριν μπω μέσα, και θα το μαρτυρήσω, μου λέει, εντάξει, και καλά στοιχεία για εσάς και κακά στοιχεία, είστε ευτυχισμένος που είσατε στην πολιτική; Δεν τόλμησε να το κάνει αυτό το ερώτημα. Θα μου επιτρέψει να δώσω μία απάντηση. Είμαι ευτυχισμένος, εάν και πολλές φορές πολύ κουρασμένος που είμαι στην πολιτική, γιατί λέω αυτά που πιστεύω και τέσσερα χρόνια τώρα δεν έχω κάνει έκπτωση από τις αρχές μου, δεν έχω παραδοθεί στο πολιτικό κόστος, υποστήριξα κάποια πράγματα, αναθεώρησα άποψη σε κάποια άλλα πράγματα, επιμένω όμως στις

αρχικές μεγάλες τοποθετήσεις μου. Θα επιμείνω ότι το σημαντικότερο που θέλει να κάνει το Ποτάμι είναι αυτό που σας είπα στην αρχή, να διευκολύνει τους ανθρώπους να φτιάξουν τη ζωή τους όπως τη θέλουν. Αυτή πρέπει να είναι η προσφορά μίας σύγχρονης πολιτικής. Τι σημαίνει αυτό; Ένα δίκτυ ασφαλείας για αυτούς που κινδυνεύουν να πέσουν, αλλά και το άνοιγμα της οροφής για αυτούς που θέλουν και μπορούν να πετάξουν. Σας ευχαριστώ.

Συντονιστής: Με αυτό το σύντομο επίλογο τελειώνουμε εδώ. Ελπίζω ότι φεύγετε με ειδήσεις από τη συνέντευξη, γιατί αυτή είναι η δουλειά του δημοσιογράφου. Ευχαριστούμε πάρα πολύ. Γεια σας.